

Чи надія...
(Закінчення зі стор. 1)

як каже нам її генеральний директор М. Назар, буде займатися виробництвом ліків що підвищують стійкість імунної системи від збудного впливу радіації.

На наше запитання чому підприємство Назарів тепер приєднало до ЗСА, відповіли, що головною ціллю були переговори з американською фірмою „МАХІ-аїд“, яка займається виробництвом інвалідизаційних ліків, що є найбільш необхідним потребою для дітей-калік. М. Назар розповідає, що власник цієї американської фірми незвичайно прихильно поставився до проєкту розпочати виробництво таких візочків в Україні і задоволено допомогти у тому фінансово. Саме з його допомогою Українська Фондація „Надія“ думає розпочати якийсь швидше виробництво таких візочків в Україні тому, що спроби закупити їх із західної Європи чи ЗСА є фінансово неможливими.

Але, як вивисно наш гість щоб так виробництво потрібних інвалідизаційних візочків розпочалося, конечно мати принайменше 50,000 доларів.

І тут, як довідуюсь, стається стаття в пригоді Централі Українських Кооперативів Америки в Чикаго, а особливо її голова Дмитро Григорук. Перебуваючи у нього ми, Надія дійшли до узгодження на підставі якого Фондація „Надія“ підготувала календар на 1993 рік із тематикою української геральдики. Ілюстрації до нього виконав художник Олександр Руденко, а частину доходу із цього календаря, який ЦУКА рік-річно виготовляє, піде тим разом на Фондацію „Надія“.

Президент...
(Закінчення зі стор. 1)

викликаний якоюсь необхідністю, оскільки сам процес ще триває. Ми запланували спілкування з працівником Олесе Сергієнка та Анатолієм Лупинським і вітали б будь-яку інформацію, яку ви могли б подати нам.

Я високо ціную нагоду звернутися до Вас із цими питаннями.

Широ
Джордж Буш

ДОСІ ДУЖЕ МАЛА кількість тибетців мала право в'їзду до ЗСА і в результаті тільки коло 500 тибетців сьогодні живє тут. Все це було зумовлено практиковане Урядом ЗСА для того, щоб не образити Китай, який постійно твердить про свою історичну зверхність над Тибетом, що невідомо чи було пізніше віськовою окупацією в 1950 році, не було пізніше віськовою переселення. Іхніх жінок чи дітей отримували візи на в'їзд до ЗСА впродовж наступних трьох років. Все це завдяки окремому законопроекті, що його включено в імміграційний закон 1990 року.

Вічне джерело
(Закінчення зі стор. 2)

народної вишивки, що в давнину було диктоване неписаним законом цілих поколінь.

У важкому стані опинилося мистецтво вишивки на Україні. Підтримують його і відновлюють покищо тільки народні майстри. Спричинилося до того найперше війна. Обкрадено. Частину забрали музеї, колекціонери, решта пішла в землю з похороненням бабусь.

А що ж залишилося для нас, для майбутніх поколінь? Майже нічого!

Побувала я в багатьох районах по селах різних областей, та, на жаль, мало де продовжує існувати бабусина вишивка. Народ тягнеться до творчості та через відсутність автентичних зразків зворушено, а вишиті нафантазоване неможливо. Більша частина людей, а особливо молоді, навіть не уявляє собі, яка багата палітра української народної вишивки. Багатство надбання є бездонне.

Та заміслюються люди над тим, що їх вишивка неповторна у всьому світі. А вони повинні збагачувати й розвивати в першу чергу саме свою, львівську.

Якоб, маючи доступ до селів Горощенки, а спитала у старенької бабусі, чи має вона хоч кусочок вишиття давньої сорочки. „Маю, — каже вона. — Але це вишивка не нашого села, а сусіднього“. Жінка 86-річна і пам'ятає. А тепер вже всі письменні, розумніші — та й не здатні про те подумати.

По всій Україні, крім хрестика, низини і глави, не зустрічається ніяких стібів. Колоритно глибокі овески скрізь. До того ж немає опублікованого майже ніякого матеріалу для викладання народного мистецтва вишивки. Індивідуальні консультації в музеях не дають, а, зрештою, селяни і не знають туди дороги.

Надбання української народної вишивки є найбагатшим у світі, а ми вишукуємо зразки з угорських, чеських, польських й інших альбомів, тому що альбому з українськими вишивками — немає.

Синій вихід з занепаду з літератури і альбому з узорами та технологією стібів. Потім курси, курси, курси. Треба нагадати українській молоді, що на них покладають народом святий обов'язок — вивчити і передати своїм дітям знання та любов до своєї історії. Бо про це, як і про наше багатство, що не змінили поцінати ми самі, оцінити інші народи і вилучити за себе.

Неслото гоїти тепер опустілу душу, та й лікувати треба два колективні. Для того потрібне глибоке зрозуміння завдань, поставлених перед нами. Не тільки цінувати надбання попередніх поколінь, а навчитися любити і відчувати душею кожну ниточку, кожний колір, що принесе духовне збагачення всьому народу. Занепад української культури вишивки кличе нас з нами до великої праці — вивести мистецтво народної вишивки на належний рівень. Бо мова і культура — це народ.

Разом з політичною боротьбою та пробудженням національної свідомості на Україні треба відроджувати всі галузі життя кожному по можливості, а особливо народну творчість, яка вже давно втратила своє рідне обличчя.

Почуваюся щасливою, що маю можливість своєю дослідною працею покласти хоч одну цеглину у велику будову відродження народного мистецтва вишивки на користь і радість людства та шанувальників української вишивки — краси, що створив геній українського народу.

Я і Ярослава Заневич з чоловіком Антоном демонстрували виставку своїх робіт майже по всій території Канади і частини Америки.

Звернувшись свою виставку в Нью Йорку, я відіслала Я. Заневич складала широкі подяки всій українській громаді Канади і Америки за допомогу у влаштуванні та велику моральну підтримку у нашому почині.

ІНВЕСТИЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШИТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

30-ліття Капелі ім. Т. Шевченка в Аргентині

Дня 6-го червня 1991 року Капелі бандуристів ім. Т. Шевченка з Окейдом у філі Товариства Просвіти в Ляваколь на передмісті Буенос Айреса урочисто відсвяткувала 30-ліття заснування Капелі св. п. Василем Качураком.

Бандура вперше появилась в Аргентині з приїздом із далеко-східного Шангаю Осипа Сніжнього. Він з розлучною своєю „подружкою“ часто брав активну участь у національних святах.

Згодом на терені Аргентини з'явився старшина Кубанського козацтва Антон Чорний, який при співпраці прибулого соди бандуриста Юхима Приймача, взявся до організування Капелі Бандуристів. На жаль, це довго не тривало, бо він скоро виїхав до Детройту.

Грою на Бандури записалися толійший керівник струнної оркестри Василь Качурак, який став диригентом-капелі майстром Капелі і залишився на тому пості до кінця свого працевлюбного життя. Виступами з капеллю бандуристів підносили на думку нашу громаду і тим здобували загальну пошану і признание. Дбав

Капелі Бандуристів імені Тараса Шевченка з Буенос Айреса.

Виступають спільно три капелі: імені Тараса Шевченка, „Живі струни“ і „Молоді Бандуристи“.

Провідники бандуристів в Аргентині (ліва): Олесе Березовий, проф. Маргарета Сасюк-Покутрянка і Петро Мишко.

бл. п.
ВАСИЛЬ ЛІПІНСЬКИЙ
Похорон відбудеться 24-го липня в церкві св. Тройи у Вашингтоні, Д.К., а після на українській національній центуар у Вашингтоні.

У глибокому смутку:
брати — ІВАН І ВОЛОДИМИР з родинами в Україні
кузини — ГАЛІНА І ЯРОПОЛК ЦІГАШ
ЛІРИСА ЛЕВІЦЬКА з родиною.

бл. п.
АНДРІЙ КРАПЬКА
Ур. 2-го жовтня 1913 р.

Похорон відбудеться 14-го серпня 1991 р. з української католицької церкви св. Володимира і Ольги, на центуар св. Миколая в Чикаго, Іл.

У смутку записані:
дружина — СТЕФАНІЯ
син — ЮРІЙ з дружиною ЛЕСЕЮ
доньки — ОКСАНА
ЮРІЙ з дружиною ЗЕНОНОМ ШЛИКОМ
внуки — МАТЕРІ, КАТЕРИНА, МАРКО І НАТАЛІЯ
святи — ПАВЛО І ЮЛІЯ ВІЛІЙ
РОМАН І МАРІЯ ШЛИК

бл. п.
СТЕФАН КОБІЛЬНИК
ПАРАСАТ — четвер, 21-го серпня 1991 р. о год. 7-й веч., в похоронному заведенні Паркер Грей в Порт Дікенс, Н. Я.

ПОХОРОН — четвер, 22-го серпня, год. 10:00 рано з церкви св. Володимира в Глен Спей, Н. Я., а після на центуар св. Духа в Гейтсбург, Н. Я.

В глибокому смутку:
дружина — ЄВГЕНІЯ
сини — ТАРАС
дочка — ОКСАНА НЕПІЛО з чоловіком РОСИНОМ
і дітьми: ХРИСТИНОЮ І РОСИНОМ
сестра — МАРІЯ СИНІЙКО
шварі — ВІРА з чоловіком о. ПАВЛОМ
ЛІПІНСЬКИЙ з родиною
братова — СТЕФАНІЯ
та близькі і дальні родина в Америці й Україні.

ПОДАКА
3 волі Всевшнього, год. 11-го березня 1991 р.
вділює віс нас на 91-му році життя
наш небувний
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ І ВУЙКО
бл. п.

СТЕФАН КОНРАД
Цією дорогою складаємо сердечну подяку Всевшньому о. митр. І. Віпнучу за відвідини хворого в шпиталі та уїдлення св. Таїн Євхаристії, за відслухання Панахиди, Святої Пугітурі, похоронних відправ і за прощальне тепле слово. Особливу подяку складаємо Із Експеленції Робертої Москелі за написаний і поміщений „Шляху“ життєпис покійного бл. п. Стефана Конрада. Дікуємо членом 1-го ІД УНА за участь з прапором на Панахиді і похоронних відправ.

Сердечно дікуємо за щирі слова прощання другові за зборі інк. Артемійшинові.

Наша щира подяка проф. Анастасії Жилавій за відвідини хворого в шпиталі і за велику поміч в нашому житті.

Сердечно дікуємо родині, вникам, приятелям і знайомим за чудові листи квітля та за шукати листовні, телефонічні чи усні.

Наша щира подяка 43-му Від. СУА за Св. Пугітурі і похоронні в пам'ять покійного, за щирі співчуття і слова розради в нашому тяжкому горі.

Дікуємо сестричці церкві св. Архистратига Михаїла за приготування триниз. Рішучим рішенням похоронному заведенню М. Насевича за відслухання похорону.

На СПУЖБИ БОЖІ жертвували: Н. Р. Качурак, Ю. Бойко, К. В. Коженьковський, 3. І. М. Бурак, П. Годованець, С. І. Ю. Кудеревич, М. М. Прокопів, Я. Ісак, Б. Бурак, О. Гайдук, П. Генерал, В. Бойко, І. М. Німчук, Маріяська Дружина Матері Божої Зарваницької, Ю. І. С. Рачок, Б. Походий, А. І. Бойко, А. І. Бурак і М. Головач.

Разом — 215 дол.

На ФОНД МЕДИЧНОГО ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ зложили:
1200 дол. — Кароліна, Богдан і Гіор з родиною Конрад;
150 дол. — Марія Абрагам;
100 дол. — Роксоліна і Карло Подлірні, Стефан Бойко;
60 дол. — Юрко Бойко;
50 дол. — Мотрі і Давид Ватерс, Ярослав Ісак, Наталі і Роман Кравчук, Ольга Гайдук, Віра Бойко і Павленко;
Джениор, Богдана Конрад;
40 дол. — Анарія і Ірена Боніс;
25 дол. — ОБВУА, 3. І. М. Бурак, А. Раківський, Ярослав Бонісський, Зірка і Богдан Кебук;
20 дол. — Аналія і Петро Мірчук, Борис Бурак;
15 дол. — Олесе Бурак;

Разом — 2,130 дол.

Похоронити 43 Від. СУА:
25 дол. — Володимир і Теодозій Броникові;
20 дол. — Ана Максимович, Анастасія Жилава, Теодора Кузменко, Ліда Ментлі;
15 дол. — Стефаніа Ракоча;
10 дол. — Марія Віршук, Ірена Гаврилів, Ольга Батенчук, Стефанія Григорук, Луїзія Гринь, Марія Даничів, Олена Данишків, Марія Куземків, Марія Пучків, Ірена Носович, Анна Олімпіє, Оксана Портоко, Наталія Пудя, Ірена Райнер, Іванна Субельна, Анна Сука, Марія Угорчак, Ліда Чайківська, Олена Шпринкевич, Александра Шукевич;

5 дол. — Олесе Лукасевич.

Разом — 325 дол.

Загальна сума на Фонд Чорнобиля — 2,455 дол.

На „Щерву в потребі“ в пам'ять мого покійного миха зложила, немом Українського Народного Союзу 1,000 дол. дружина Кароліна Конрад на чолі мітрополіта Володимира Стернока;

На Патріарший Фонд зложили: по 100 дол. — д-р Павло й Ірена Джук, Кароліна Конрад;
На охорону воєнних могил 100 дол. зложила Кароліна Конрад;

Хай Всевшній Господь благословить Вас Всіх та винагородить Вас кріпким здоров'ям на Могилі Панахиди.
Вдячні: дружина — КАРОЛІНА
сини — БОГДАН І ГІОР із родинами.

бл. п.
ВОЛОДИМИР ВАРВАРІВ
ПАНАХИДА — в четвер, 22-го серпня 1991 р. о год. 7:30 веч., у похоронному заведенні М. Насевича при 109 Табор Р.В. Фінделфеллі на 77-му році життя відішлю в віність один з основоположників і доповідальних членів Управи

бл. п.
СТЕФАН КОБІЛЬНИК
ПАРАСАТ — четвер, 21-го серпня 1991 р. о год. 7-й веч., в похоронному заведенні Паркер Грей в Порт Дікенс, Н. Я.

ПОХОРОН — четвер, 22-го серпня, год. 10:00 рано з церкви св. Володимира в Глен Спей, Н. Я., а після на центуар св. Духа в Гейтсбург, Н. Я.

В глибокому смутку:
дружина — ЄВГЕНІЯ
сини — ТАРАС
дочка — ОКСАНА НЕПІЛО з чоловіком РОСИНОМ
і дітьми: ХРИСТИНОЮ І РОСИНОМ
сестра — МАРІЯ СИНІЙКО
шварі — ВІРА з чоловіком о. ПАВЛОМ
ЛІПІНСЬКИЙ з родиною
братова — СТЕФАНІЯ
та близькі і дальні родина в Америці й Україні.

бл. п.
АНДРІЙ КРАПЬКА
Ур. 2-го жовтня 1913 р.

Похорон відбудеться 14-го серпня 1991 р. з української католицької церкви св. Володимира і Ольги, на центуар св. Миколая в Чикаго, Іл.

У смутку записані:
дружина — СТЕФАНІЯ
син — ЮРІЙ з дружиною ЛЕСЕЮ
доньки — ОКСАНА
ЮРІЙ з дружиною ЗЕНОНОМ ШЛИКОМ
внуки — МАТЕРІ, КАТЕРИНА, МАРКО І НАТАЛІЯ
святи — ПАВЛО І ЮЛІЯ ВІЛІЙ
РОМАН І МАРІЯ ШЛИК

бл. п.
СТЕФАН КОБІЛЬНИК
ПАРАСАТ — четвер, 21-го серпня 1991 р. о год. 7-й веч., в похоронному заведенні Паркер Грей в Порт Дікенс, Н. Я.

ПОХОРОН — четвер, 22-го серпня, год. 10:00 рано з церкви св. Володимира в Глен Спей, Н. Я., а після на центуар св. Духа в Гейтсбург, Н. Я.

В глибокому смутку:
дружина — ЄВГЕНІЯ
сини — ТАРАС
дочка — ОКСАНА НЕПІЛО з чоловіком РОСИНОМ
і дітьми: ХРИСТИНОЮ І РОСИНОМ
сестра — МАРІЯ СИНІЙКО
шварі — ВІРА з чоловіком о. ПАВЛОМ
ЛІПІНСЬКИЙ з родиною
братова — СТЕФАНІЯ
та близькі і дальні родина в Америці й Україні.

бл. п.
АНДРІЙ КРАПЬКА
Ур. 2-го жовтня 1913 р.

Похорон відбудеться 14-го серпня 1991 р. з української католицької церкви св. Володимира і Ольги, на центуар св. Миколая в Чикаго, Іл.

У смутку записані:
дружина — СТЕФАНІЯ
син — ЮРІЙ з дружиною ЛЕСЕЮ
доньки — ОКСАНА
ЮРІЙ з дружиною ЗЕНОНОМ ШЛИКОМ
внуки — МАТЕРІ, КАТЕРИНА, МАРКО І НАТАЛІЯ
святи — ПАВЛО І ЮЛІЯ ВІЛІЙ
РОМАН І МАРІЯ ШЛИК

Літня зустріч активу УНСоюзу у Дітройті

Дітройтська Округа УНСоюзу під проводом голови д-ра Олександра Серафінна веде жваву громадсько-братську діяльність. Хоча статистично ми не на гішому місці, все ж таки, беручи під увагу сильну конкуренцію, дімося оптимістично в майбутню. У нашій окрузі не пероводяться діяти, як постійно є серед першунів у придбанні нових членів, наприклад, д-р А. Спосарчук та інші.

Щотижнева зустріч нашої округи відбулася у суботу, 27-го липня, на оселі Діброва. Погода була чудова. Присутніх було понад 50 осіб, членів і членок округи та управ Відділів з родинами. Формальні частини програми передували обід, за який подбала Катерина Назар та Я. Базюк. Після обіду програму відкрив д-р О. Серафін. Він привітав присутніх, особливо д-ра Я. Гріцака, який гостював у Дітройті і незабаром має вертатися в Україну. Описав перебіг до союзних справ. Коротко перерахував працю нашої округи, зупинившись над її позитивними і негативними вис-

ловина надією, що при спільному зусиллі зможемо до кінця року виконати призначену нам квоту. Від так зробили веселу перерву, під час якої О. Матрушак прочитала гумореску автора з України І. Омеленка „Землякова жінка“.

Оскільки д-р О. Серафін з дружиною Зеною недавно мав поїздку до Канади, він поділився з присутніми інформацією про перших поселенців у Канаді у Східній Канаді. З 1891 року, за ними йшли інші. Другий період еміграції був між 1920 і 1929 роками, а третій — між 1949 і 1961 роками.

Перші поселенці у США датуються від 1726 року у Пенсильванії, хоч українські прізвища зустрінаються в аналах американської революції. Отець Атаній Гончаренко прибув до Бостону у 1865 році. Згодом були й інші перші поселенці до США, особливо в

1870-х років.

Найчисленніший приплив емігрантів з України був між 1948 і 1961 роками. Перші українські емігранти у Канаді і США поклали тверді основи для релігійного і національного розвитку і гідної репрезентації української справи у нових країнах поселення.

Після д-ра Серафінна, наукову розвідку про „голову“ прочитав її автор д-р А. Спосарчук. Його виступ був багатий на гумор і сатиру, тому що головною тематикою було застосування слова „голова“ до різних обставин і ситуацій, з короткою характеристикою кожної. Варто було б що ретельніше для розваги більшого кола читачів.

Кінцевою точкою програми був спільний спів подружжя Наді і Стефана Віхари, Грини Приймис, Зени Серафін, Олі Матрушак, Марії Базюк, Веселора Гнатчука, подружжя Стецюків та багато інших.

Програму закрив д-р Серафін, дякуючи присутнім за участь і закликав до подальшого зусилля з метою приєднання нових членів і праці для добра УНСоюзу. Зустріч, такі як ця, сприяють співпраці у нашій Окрузі.

Зеною Васильевичем

TORGYSN TORGGIN TORGSYN
Найбільш популярна російська крамниця в Сан-Франціско
5542 Geary Blvd. (між 19-ю та 20-ю ave.)

Товари на будь-який смак і з гарантованою поспіхом до СССР

РАДІО І ВІДЕО АПАРАТУРА ДЛЯ СССР КОМПЮТЕРИ

Sanyo, Panasonic, Toshiba, Sharp, Meg, Comen, Sony, Aiwa, Hitachi, National

НАЙНИЖЬЦІ ЦІНИ В ЗСА Гарантована поспіхом до СССР

ХАРЧОВІ ПАЧКИ (імпортовані харчі)

1. Лавошечка пачка 8.8 lbs \$79.00
2. Лавошечка пачка 8.8 lbs \$89.00
3. Пачка з подарунками 10.5 lbs \$100.00
4. Сметана пачка 18.0 lbs \$139.00
5. Сметана пачка 18.0 lbs \$139.00

Ви маєте можливість вибрати також смачну пачку з нашою каталогом, який ми вишлемо вам безплатно.

МАЄМО ТАКОЖ: Фрешові ліни Горничні медичні \$109
Дитячі харчі пачка \$67
Авто (Піппа) від \$5,000
Холодильники від \$900
Можливість перебування у сауні \$100
Гомеоспація
Машини до міста по 1000 \$
Машини до прання від \$550
Машини тракторів від \$2,000 та інші...

БЕЗ МІТАЙ ШВИДКА ДОСТАВА! Доставка до 5 днів до району Москви, або 15-20 днів до всіх куточків Советського Союзу!

Телефон: (415) 752-5546
(415) 752-5721Година праці: Понеділок-середа від 11-01 до 6-01 веч.
Четвер-субота від 11-01 до 7-01 веч.

САМЕ ТЕПЕР ПОРА ПЛАНУВАТИ НА МАЙБУТНЄ!

РОЗСУДЛИВІ ЛЮДИ, ТАКІ, ЯК ВИ, ПОВИННІ ПОРОБИТИ СТАРАННЯ, ЩОБ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СОБІ МАЙБУТНІ ПРИБУТКИ, АЛЕ ТАКІ, НА ЯКІ МОЖНА ВПОВНІ РОЗРАХУВАВАТИ І ЯКІ ЗАСТУПАЮТЬ ВАШ ЗАРОБОТОК, ЯК ПІДЕТЕ НА ПЕНСІЮ.

ПІШЬТЕ АБО ТЕЛЕФОНУЙТЕ, ЩОБ ЗАСЯГНУТИ ДАЛЬШИХ ІНФОРМАЦІЙ ВІДНОСНО

ПЕНСІЙНОЇ ГРАМОТИ УНСОЮЗУ,

ЯКА ПЛАТИТЬ САМЕ ТЕПЕР 8% РІЧНО І ЯКІ Є ВІДРОЧЕНІ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ.

До: Українського Народного Союзу, Інк.
P.O. Box 17A, Jersey City, N.J. 07303. Тел. (201) 451-2200; 1-800-253-9862

☐ Прошу докладно поінформувати мене про ПЕНСІЙНУ ГРАМОТУ УНСОЮЗУ

☐ Я не є членом, але мені цікаво довідатися про життєве забезпечення УНС

☐ Для мене ☐ Для моєї рідні

☐ Прошу ближче поінформувати мене про

Ім'я і прізвище

Вулиця, або поштова скринка

Місто

Число домашнього телефону

Мій вік

Ще не так давно перші числа антикомуністичного членства „За Вільну Україну“, який виходить у Львові, викликали в душі сумнів щодо його живучості. Винядаю запитання: як довго він витримає? Однак газета витримала і розвивається досить динамічно. Це свідчить про те, що в Україні комуністичний партапарат з корогортами „чорноберетників та кегельшів“ це цілком тримає владі і веде боротьбу з демократично-націоналістичними течіями, які сьогодні перебувають ще в перших стадіях своєї діяльності.

Всупереч усім нашим побоюванням, орган української безкомпромісової думки — газета „За Вільну Україну“, витримав перші бурні і довела свою живучість. Неспроможним свідченням цього є її півмісячний тираж.

Всіх нас завжди цікавило дізнатися більше про процеси комуністичної периферії української вільної журналістики в Україні, яким є унікальна львівська газета. Вона відважно гомосить свою антикомуністичну позицію, атакуючи комуністичні сили, та нагоруша на необхідності утворення незалежної соборної Української Держави.

Оце наше щире зацікавлення допомогло задовольнити редактор „За Вільну Україну“ Василя Базію, який подорожуючи по краях західного світу, завітав до Аделаїди і в неділю, 28-го липня, відбув свою першу зустріч з громадянством в Народному Домі УПА в Аделаїді. Численні присутні вітали гостей, яких представив М. Добриденко — голова ділового комітету зустрічі. Від Української Громади Південної Австралії привітали голову д-ра Івана Ващишина.

Спокойний та врівноважений гість ознайомив присутніх із сучасними обставинами в Україні, зокрема у Львові, і розповів про початки видання газети, яка сьогодні є органом обласної Ради народних депутатів. Оповідь гість про трудності з папером, закупівлю в Російській Федерації. Були випадки, коли партія апаратури намагалася перешкодити вчесьній подорожі до Львова. Базію підкреслював важливу роль, яку сьогодні відіграє газета в національному пробудженні та моральній підтримці наших земляків, особливо в західній і південній областях України, як також і в Західній Україні, як важливий засіб правдивої інформації.

Сьогодні газета „За Вільну Україну“ має велике число перелатників і роза Україною: в Росії, на Дале-

Редактор газети „За Вільну Україну“ відвідав Австралію

Під час прийняття (зліва): д-р Святослав Шумський, Василь і Надія Базію та голова громади Південної Австралії д-р Іван Ващишин.

кому Скоді, в Балтійських краях та Азії, вже не згадується периферія української вільної журналістики в Україні.

Відповідаючи на запитання Базію, між іншими відповідами підкреслював, що релігійні переконання, які були оркестровані агентами комуністичної влади, вони інфільтрували обидві сторони, намаючись розпалити ворожнечу та незрідку поміж нашим народом, сьогодні зменшувати. На думку шановного гостя, великим стимулом до дружної співпраці з сьогодні обох наших конфесій, що сьогодні є дуже проблематичним, це присутність Патріарха УАПЦ Мстислава. Його мара постава і вартість, яку він відіграв, оцінено серед народ.

На запитання, чим ми тут можемо найбільше допомогти Україні, шановний гість відповів: „Бути гідними українськими амбасадорами на урядових нарадах, щоб довести, в першу чергу урядові та політичній чиниці країн про Україну і про необхідність незалежної Української Держави“.

Також, на його думку, з великою потребою доплати України в її економічному відношенні через зокучування західних інвестицій та вишколення західного візирів підприємців в Україні.

Василь Базію, характеризуючи сьогоднішню політику в Україні, назвав її „безкровною революцією“, яку очолює мольдо, народжена переважно після Другої Світової війни, літературі та української тісно пов'язаної з політикою. Чорнобильська трагедія, помімо великого фізичного спустошення, спричинила до всенародного пробудження та справдішнього обурення проти системи та її керівників.

На наше запитання, що спонукало його стати редактором першої антикомуністичної газети в Україні, де це цілком тримається радическім, гість спокійно відповів, що спонукало те, коли львівська газета Рада заснувала цю газету, як свій орган, що було відкритим бажанням населення області. Однак партія апаратури усього членства в Україні, як і в інших державах, що газета стане нищівною зброєю проти них, та вдалася до різних способів, щоб не

виступати на остаточне здійснення нашої священної мисії, збудувати Українську Державу, що є сьогодні більш реальним, ніж будь-коли. Дружним відвідуванням національного славня „Ще не вмерла Україна“ закінчив цю цілком зустріч Василя і Надії Базію з громадянством.

На другий день ми мали змогу зустрітись окремо з шановним гостем для короткого інтерв'ю, в якому він знову підкреслював, що сьогодні обох наших конфесій, що сьогодні є дуже проблематичним, це присутність Патріарха УАПЦ Мстислава.

Сьогоднішня національна революція в Україні є унікальною, для неї немає аналогів у світовій історії. Вона відбувається в прощину історії, коли людство, що визнало людського розуму та духовне відродження — „лицем до Бога“. Наше сьогоднішнє найвище завдання — створити Єдиний Визвольний Фронт, що буде нашим найбільшим духовним, а також політичним, що наші демократичні партії знаходяться ще в стадії „підпідків“ на політичній ниві“.

Сьогодні, як підкреслював редактор Василь Базію, боротьба за вільну Україну вважує в руки надії покінчення, яке вперше вийшло на арену і прогнози на успішне завершення нашої змагу - позитивні.

Економічна незалежність України, тісно пов'язаної з політикою. Чорнобильська трагедія, помімо великого фізичного спустошення, спричинила до всенародного пробудження та справдішнього обурення проти системи та її керівників.

На наше запитання, що спонукало його стати редактором першої антикомуністичної газети в Україні, де це цілком тримається радическім, гість спокійно відповів, що спонукало те, коли львівська газета Рада заснувала цю газету, як свій орган, що було відкритим бажанням населення області. Однак партія апаратури усього членства в Україні, як і в інших державах, що газета стане нищівною зброєю проти них, та вдалася до різних способів, щоб не

виступати на остаточне здійснення нашої священної мисії, збудувати Українську Державу, що є сьогодні більш реальним, ніж будь-коли. Дружним відвідуванням національного славня „Ще не вмерла Україна“ закінчив цю цілком зустріч Василя і Надії Базію з громадянством.

На другий день ми мали змогу зустрітись окремо з шановним гостем для короткого інтерв'ю, в якому він знову підкреслював, що сьогодні обох наших конфесій, що сьогодні є дуже проблематичним, це присутність Патріарха УАПЦ Мстислава.

Сьогоднішня національна революція в Україні є унікальною, для неї немає аналогів у світовій історії. Вона відбувається в прощину історії, коли людство, що визнало людського розуму та духовне відродження — „лицем до Бога“. Наше сьогоднішнє найвище завдання — створити Єдиний Визвольний Фронт, що буде нашим найбільшим духовним, а також політичним, що наші демократичні партії знаходяться ще в стадії „підпідків“ на політичній ниві“.

Сьогодні, як підкреслював редактор Василь Базію, боротьба за вільну Україну вважує в руки надії покінчення, яке вперше вийшло на арену і прогнози на успішне завершення нашої змагу - позитивні.

Економічна незалежність України, тісно пов'язаної з політикою. Чорнобильська трагедія, помімо великого фізичного спустошення, спричинила до всенародного пробудження та справдішнього обурення проти системи та її керівників.

На наше запитання, що спонукало його стати редактором першої антикомуністичної газети в Україні, де це цілком тримається радическім, гість спокійно відповів, що спонукало те, коли львівська газета Рада заснувала цю газету, як свій орган, що було відкритим бажанням населення області. Однак партія апаратури усього членства в Україні, як і в інших державах, що газета стане нищівною зброєю проти них, та вдалася до різних способів, щоб не

виступати на остаточне здійснення нашої священної мисії, збудувати Українську Державу, що є сьогодні більш реальним, ніж будь-коли. Дружним відвідуванням національного славня „Ще не вмерла Україна“ закінчив цю цілком зустріч Василя і Надії Базію з громадянством.

На другий день ми мали змогу зустрітись окремо з шановним гостем для короткого інтерв'ю, в якому він знову підкреслював, що сьогодні обох наших конфесій, що сьогодні є дуже проблематичним, це присутність Патріарха УАПЦ Мстислава.

Сьогоднішня національна революція в Україні є унікальною, для неї немає аналогів у світовій історії. Вона відбувається в прощину історії, коли людство, що визнало людського розуму та духовне відродження — „лицем до Бога“. Наше сьогоднішнє найвище завдання — створити Єдиний Визвольний Фронт, що буде нашим найбільшим духовним, а також політичним, що наші демократичні партії знаходяться ще в стадії „підпідків“ на політичній ниві“.

Сьогодні, як підкреслював редактор Василь Базію, боротьба за вільну Україну вважує в руки надії покінчення, яке вперше вийшло на арену і прогнози на успішне завершення нашої змагу - позитивні.

Економічна незалежність України, тісно пов'язаної з політикою. Чорнобильська трагедія, помімо великого фізичного спустошення, спричинила до всенародного пробудження та справдішнього обурення проти системи та її керівників.

На наше запитання, що спонукало його стати редактором першої антикомуністичної газети в Україні, де це цілком тримається радическім, гість спокійно відповів, що спонукало те, коли львівська газета Рада заснувала цю газету, як свій орган, що було відкритим бажанням населення області. Однак партія апаратури усього членства в Україні, як і в інших державах, що газета стане нищівною зброєю проти них, та вдалася до різних способів, щоб не

виступати на остаточне здійснення нашої священної мисії, збудувати Українську Державу, що є сьогодні більш реальним, ніж будь-коли. Дружним відвідуванням національного славня „Ще не вмерла Україна“ закінчив цю цілком зустріч Василя і Надії Базію з громадянством.

На другий день ми мали змогу зустрітись окремо з шановним гостем для короткого інтерв'ю, в якому він знову підкреслював, що сьогодні обох наших конфесій, що сьогодні є дуже проблематичним, це присутність Патріарха УАПЦ Мстислава.

допустити її виколу.

Василь Базію, особисто їздив зі скарою до М. Горбанова і наразі, коли робітничі силки загрозили загальним страйком, партія апаратури змушена була припинити олімп і газета почала регулярно виходити кожного дня.

Про себе Василь Базію розповів, що йому сьогодні 36 років, народився він в селі Семитинові в Стрийщині. Закінчив факультет журналістики Львівського університету, працював кореспондентом журналу „Молода Україна“ аж до часу прийняття обов'язків редактора „За Вільну Україну“.

Своєю національним виконанням завдячує він особливо своїм батькам, передовсім матері. Належить до покоління, яке народилося в останні роки д-ра УПА, і спокійно сприймає всілякі анонімні погрози, здебільше телефонічні, які йому усього час намагаються тероризувати його і дружини обороні комунізму.

На запитання, що сьогодні старіє з комсомолом, гість відповів, що ця організація „перетворилася на Спілку Демократичної Молоді“. Сьогодні, додав він, самостійність України — загально прийнята категорія здорового глузду і він вважає, що „до кінця 1992-го року закінчиться кар'єра в Україні проксітиса“.

Чи пробував він, поміж іншими країнами, і в США? Василь Базію відповів, що поки що — ні. Однак він відвідав Америку, має записки від Конгресу в Вашингтоні. Від українських громад в Австралії, зокрема у Південній Австралії, він має від кожних оглядом дуже позитивне враження.

Того дня ми вшанували достойних гостей спільною вечерою в одному з відомих тут готелів, прощаючись, бажали відповісти українським редакторам здоров'я та творчого ентузіазму і щирим співробітництвом бажали — „Многи, многи літа“ та завітати до нас знову.

Д-р Святослав Шумський

ВІДИШЛИ ВІД НАС

СТЕПАН ВОЛОЩАК, член УНС Відділу 27-го Т-а в с. Північ, Південна Австралія, помер 21-го червня 1991 року на 43-му році життя. Нар. 21-го грудня 1948 року в Янгстоні, Огайо. Членом УНС став 1974 року. Залишив у смутку братів — Михайла, Павла і Івана; сестер — Анну Волощак, Естер Мусічук, Катерину Філі. Похований 29-го червня 1991 року на цвинтарі Сілар Гілл (Апрінгтон Креветон) у Вайтголл Тампін, Па. Вічна їм Память!

Вічна йому Память!

Олена Середж, сестр.

ОПЕНА ДУБ член і голова 328-го Відділу УНС, Т-а „Провісний“ в Клівленді, Огайо, помер 30-го травня 1991 року на 84-му році життя. Нар. 1906 року в Струтині Німеччини, Галичина. Членом УНС став 1981 року. Залишив у смутку дружини Валентину, сина Володимира з дружиною Марією та доньку Катерину. Похований 3-го червня 1991 року на цвинтарі Сілар Гілл (Апрінгтон Креветон) у Вайтголл Тампін, Па. Вічна їм Память!

Вічна їм Память!

Богдан Ковч, сестр.

ОЛЕКСАНДР ТРЕТАК член УНС Відділу 371-го Т-а „Запорожський“ в Нью-Йорку, Н.Дж. помер 4-го червня 1991 року на 78-му році життя. Нар. 1912 року в Імполі, Польща. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дружини Валентину, сина Володимира з дружиною Марією та доньку Катерину. Похований 7-го червня 1991 року на цвинтарі Сілар Гілл (Апрінгтон Креветон) у Вайтголл Тампін, Па. Вічна їм Память!

Вічна йому Память!

М. Дореш, сестр.

ЮСТИНА ШМАЙДЕР, член УНС Відділу 286-го Т-а в Волондирі в Джерсі Сіті, Н.Дж. помер 27-го липня 1991 року на 96-му році життя. Нар. 4-го січня 1895 року в Синоу, Україна. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружини Валентину, сина Володимира з дружиною Марією та доньку Катерину. Похований 29-го червня 1991 року на цвинтарі Сілар Гілл (Апрінгтон Креветон) у Вайтголл Тампін, Па. Вічна їм Память!

Павліна Балутинська, сестр.

ТАКА COMPANY
28 First Avenue
New York, N.Y. 10008
Tel.: (212) 473-3550
Всі шкільні книжки ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ в АРЧ. На сайлі номери ВСІХ виданців. Одержувачі на спільному ім'ях не беруть ніякого замовлення.

ПРАЦЯ

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ
до опіки 2 дітей та легкого домашнього праці. Прошу телефонувати після 7-01 год. веч. (201) 857-2704

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ
відновлене мешкання на 7-й вул. біля церкви св. Юра в Нью-Йорку.
Тел.: (212) 673-2097.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОКХ, БРООКЛІН, НЬЮ-Йорк і околицях.
ЛІУС НАЙГРО — директор
Година ДИМІТРИЙ
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШРАП і ЧЕСНА
в Сент-Луїс, Міссурі, 21-го червня 1991 року на 43-му році життя. Нар. 2-го лютого 1948 року в Гіттерсдорфі, Па. Членом УНС став 1974 року. Залишив у смутку дружини Катерину, дочку Ірену Марію та сестер — Анну Волощак, Естер Мусічук, Катерину Філі. Похований 29-го червня 1991 року на цвинтарі Сілар Гілл (Апрінгтон Креветон) у Вайтголл Тампін, Па. Вічна їм Память!

УНІОН FURNITURE HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanton Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

СЕМЕН АНТОНІК, член УНС Відділу 146-го Т-а в с. Північ, Південна Австралія, помер 27-го червня 1991 року на 75-му році життя. Нар. 4-го квітня 1916 року в Мт. Кармелі, Па. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку сина Івана Конрада, невістку Стефанію; внілу Діану і Тарасів; брата Юрія; доньку Катерину та сестер — Анну Волощак, Естер Мусічук, Катерину Філі. Похований 29-го червня 1991 року на цвинтарі Сілар Гілл (Апрінгтон Креветон) у Вайтголл Тампін, Па. Вічна їм Память!

Вічна йому Память!

Дженті Мілінич, сестр.

ІВАН БУЛІК, член УНС Відділу 5-го Т-а в с. Північ, Південна Австралія, помер 6-го червня 1991 року на 76-му році життя. Нар. 1914 року в місті Нью-Йорку. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку сина Івана Конрада, невістку Стефанію; внілу Діану і Тарасів; брата Юрія; доньку Катерину та сестер — Анну Волощак, Естер Мусічук, Катерину Філі. Похований 29-го червня 1991 року на цвинтарі Сілар Гілл (Апрінгтон Креветон) у Вайтголл Тампін, Па. Вічна їм Память!

Вічна йому Память!

М. Климиченко, сестр.

МАРІЯ БРІНКАЧ, член УНС Відділу 2-го Т-а в с. Північ, Південна Австралія, помер 16-го липня 1991 року на 75-му році життя. Нар. 4-го квітня 1916 року в Мт. Кармелі, Па. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку дружини Катерину, дочку Ірену Марію та сестер — Анну Волощак, Естер Мусічук, Катерину Філі. Похований 29-го червня 1991 року на цвинтарі Сілар Гілл (Апрінгтон Креветон) у Вайтголл Тампін, Па. Вічна їм Память!

Вічна їм Память!

М. Климиченко, сестр.

Г. Корб'як, сестр.

ІВАН БУЛІК, член УНС Відділу 5-го Т-а в с. Північ, Південна Австралія, помер 6-го червня 1991 року на 76-му році життя. Нар. 1914 року в місті Нью-Йорку. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку сина Івана Конрада, невістку Стефанію; внілу Діану і Тарасів; брата Юрія; доньку Катерину та сестер — Анну Волощак, Естер Мусічук, Катерину Філі. Похований 29-го червня 1991 року на цвинтарі Сілар Гілл (Апрінгтон Креветон) у Вайтголл Тампін, Па. Вічна їм Память!

Вічна йому Память!

М. К